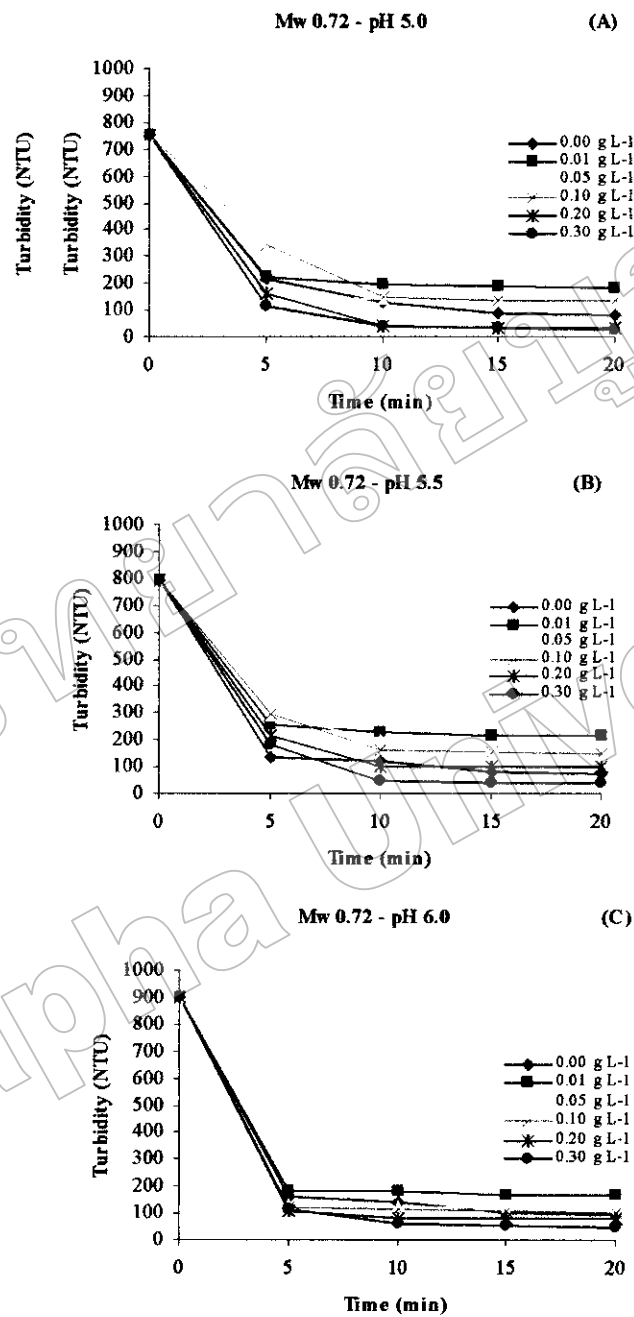
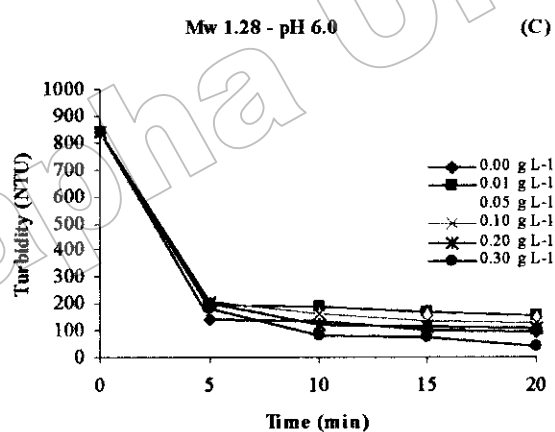
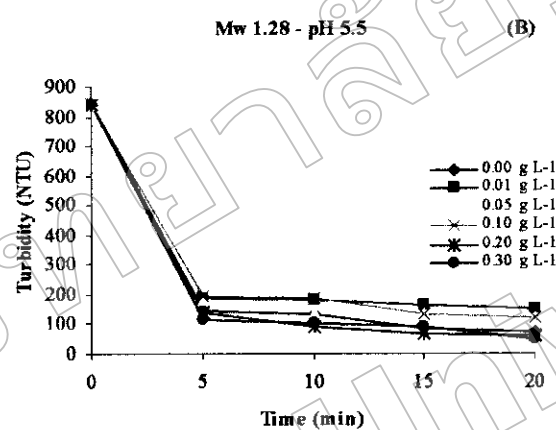
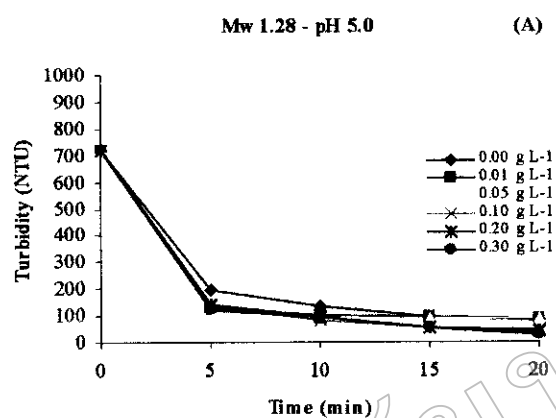

ภาพที่ 4-19 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน (0.72×10^6 ดาลตัน) (A: pH 5.0, B: pH 5.5 และ C: pH 6.0) และปริมาณไคโตซาน (0.00, 0.01, 0.05, 0.10, 0.20 และ 0.30 กรัมต่อลิตร) ต่อความขุ่นของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งในช่วง 0-20 นาที

ภาพที่ 4-20 ผลของน้ำหนักรีดิวต์ของไคโตซาน (1.28×10^6 ดาลตัน) (A: pH 5.0, B: pH 5.5 และ C: pH 6.0) และปริมาณไคโตซาน (0.00, 0.01, 0.05, 0.10, 0.20 และ 0.30 กรัมต่อลิตร) ต่อความขุ่นของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าน้ำแข็งในช่วง 0-20 นาที

ผลการนำค่าความขุ่นมาคำนวณหาค่า n เพื่อทำนายกลไกการลดปริมาณของแข็งแขวนลอยของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งโดยใช้สมการที่ [3-2] พบว่าเมื่อกำหนดค่า n เท่ากับ 1.4, 2 และ 3 ได้ค่า B แสดงได้ดังตารางภาคผนวก ข-10 และเมื่อไม่กำหนดค่า n และ B จะได้ค่า n และ B แสดงได้ดังตารางภาคผนวก ข-11

จากตารางภาคผนวก ข-11 พบว่าค่า n จากการทดลอง มีค่าเท่ากับ 3.16

ผลการนำค่า n จากการทดลองมาทำนายค่า n โดยใช้สมการที่ [3-1] แสดงได้ดังภาพที่ 4-21 (ที่น้ำหนักโมเลกุลของโคโตะซานต่าง ๆ), ภาพที่ 4-22 (ที่ pH ต่าง ๆ) และตารางภาคผนวก ข-12 (ค่าเปรียบเทียบจากการทดลองและค่าจากการทำนาย)

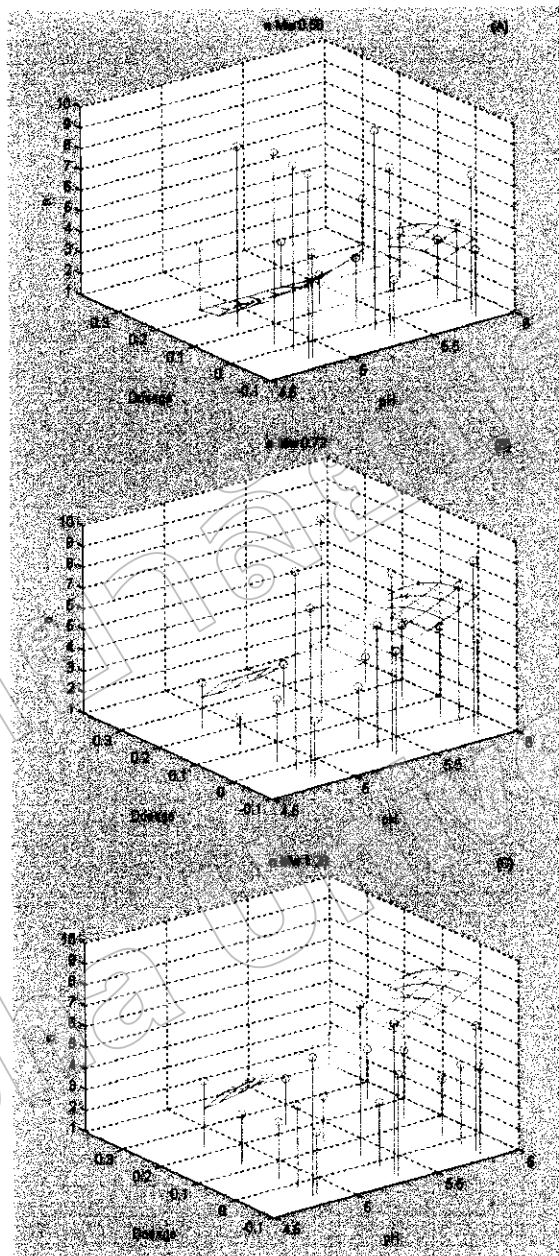
จากภาพที่ 4-21 พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของโคโตะซานเพิ่มขึ้นจาก $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน เป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ค่า n มีค่าเพิ่มขึ้นจาก 2.17 (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 1.48) เป็น 3.16 (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 1.48)

จากภาพที่ 4-22 พบว่าเมื่อ pH เพิ่มขึ้นจาก 5.0 เป็น 6.0 ค่า n มีค่าเพิ่มขึ้นจาก 2.17 (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 1.48) เป็น 2.96 (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 3.49)

1.1.2 ความขุ่นสุดท้าย

น้ำหนักโมเลกุลของโคโตะซาน pH และปริมาณโคโตะซาน ต่อความขุ่นสุดท้าย เปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่น และอัตราการลดลงของความขุ่นในช่วง 5 นาที แสดงได้ดังตารางที่ 4-8

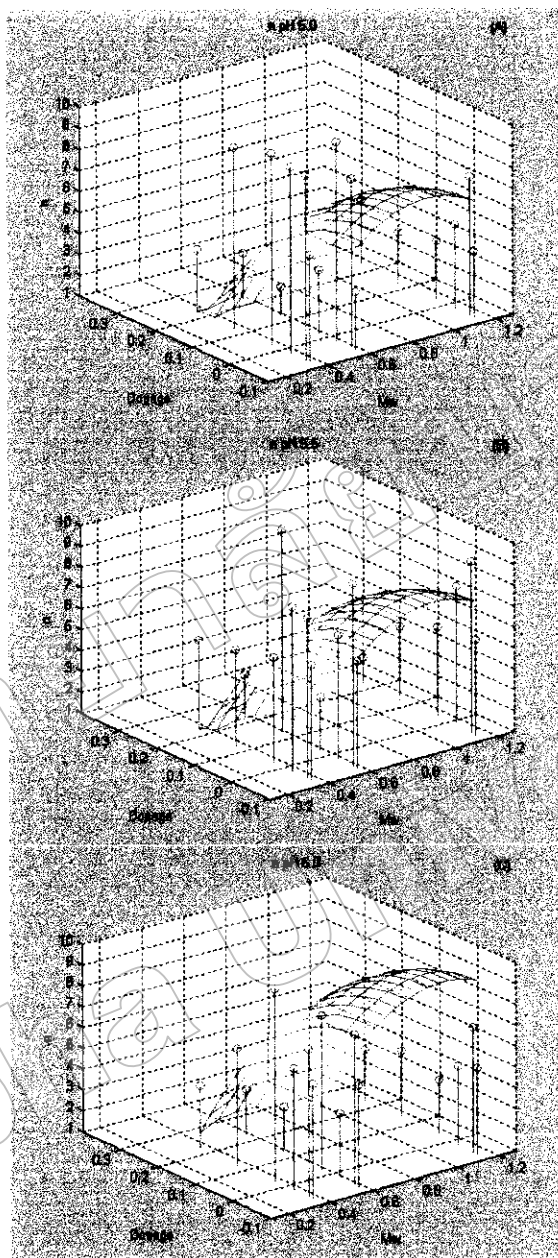
ผลการนำค่าความขุ่นสุดท้ายจากการทดลอง มาทำนายค่าความขุ่นสุดท้ายโดยใช้สมการที่ [3-2] แสดงได้ดังภาพที่ 4-23 (ที่น้ำหนักโมเลกุลของโคโตะซานต่าง ๆ), ภาพที่ 4-24 (ที่ pH ต่าง ๆ) และตารางภาคผนวก ข-9 (ค่าเปรียบเทียบจากการทดลองและค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-21 ผลของปริมาณไคโตซาน และ pH ต่อค่า η ที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานต่าง ๆ

A: 0.50×10^6 ดาลตัน, B: 0.72×10^6 ดาลตัน และ C: 1.28×10^6 ดาลตัน

(กราฟพื้นผิวด = ค่าจากการทดลอง; กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-22 ผลของปริมาณโคโคซาน และ น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อค่า η ที่ pH ต่าง ๆ

A: pH 5.0, B: pH 5.5 และ C: pH 6.0 (กราฟห้วมุด = ค่าจากการทดลอง,
กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ตารางที่ 4-8 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซานต่อความขุ่นสุดท้าย เปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่น และอัตราการลดลงของความขุ่นของน้ำทิ้งจาก กระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งในช่วง 5 นาทีแรกแสดงในรูปค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

น้ำหนักโมเลกุล ของไคโตซาน (10 ⁶) Da	pH	ปริมาณ ไคโตซาน (g L ⁻¹)	ความขุ่นสุดท้าย (NTU)	เปอร์เซ็นต์ การลดลง ของความขุ่น*	อัตราการลดลง ของความขุ่น (NTUต่อมล.นาที่) *
0.5	5.0	0.00	64.17±0.15 ^u	90.80±0.00 ^{mno}	0.0079±0.0001 st
		0.01	132.67±4.73 ^h	80.97±0.58 ^y	0.0059±0.0002 ^{zA}
		0.05	95.43±1.12 ^m	86.31±0.00 ^u	0.0059±0.0001 ^z
		0.10	25.80±0.46 ^A	96.30±0.00 ^d	0.0070±0.0002 ^x
		0.20	22.70±0.72 ^{ABC}	96.74±0.00 ^c	0.0075±0.0001 ^u
		0.30	21.83±0.95 ^{BCD}	96.87±0.00 ^{bc}	0.0083±0.0001 ^{opq}
	5.5	0.00	70.20±0.82 ⁱ	90.70±0.00 ^o	0.0083±0.0001 ^{opq}
		0.01	75.57±0.45 ^{qr}	89.99±0.00 ^p	0.0086±0.0002 ^{mn}
		0.05	52.47±0.50 ^w	93.05±0.00 ^{ij}	0.0084±0.0002 ^{nop}
		0.10	42.73±0.71 ^x	94.34±0.00 ^g	0.0085±0.0002 ^{mno}
		0.20	30.67±1.03 ^z	95.94±0.00 ^{def}	0.0089±0.0001 ^{kl}
		0.30	29.97±0.35 ^z	96.03±0.00 ^{de}	0.0087±0.0002 ^{lm}
	6.0	0.00	77.37±0.61 ^q	90.74±0.00 ^{no}	0.0097±0.0001 ⁱ
		0.01	195.67±3.06 ^a	76.59±0.58 ^C	0.0073±0.0001 ^{uvw}
		0.05	168.33±2.08 ^c	79.86±0.00 ^A	0.0072±0.0001 ^{vw}
		0.10	142.33±2.08 ^f	82.97±0.00 ^x	0.0093±0.0002 ^{hi}
		0.20	56.73±0.55 ^v	93.21±0.00 ⁱ	0.0078±0.0001 ⁱ
		0.30	37.33±0.91 ^y	95.53±0.58 ^f	0.0100±0.0001 ^d
0.72	5.0	0.00	65.81±0.63 ^u	91.21±0.00 ^{lmn}	0.0075±0.0001 ^u
		0.01	150.3±34.51 ^e	80.03±1.00 ^{zA}	0.0074±0.0001 ^{uvw}
		0.05	131.00±1.00 ^{hi}	82.60±0.58 ^x	0.0084±0.0001 ^{opq}

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

น้ำหนักโมเลกุล ของไคโตซาน (10^6) Da	pH	ปริมาณ ไคโตซาน (g L^{-1})	ความขุ่นสุดท้าย (NTU)	เปอร์เซ็นต์ การลดลง ของความขุ่น*	อัตราการลดลง ของความขุ่น (NTUต่อมล.นาท.) *
5.5		0.10	105.67 ± 4.93^k	85.96 ± 0.58^u	0.0057 ± 0.0001^A
		0.20	31.33 ± 0.68^z	95.84 ± 0.00^{def}	0.0096 ± 0.0000^{fg}
		0.30	20.53 ± 1.14^{cd}	97.27 ± 0.00^{ab}	0.0088 ± 0.0001^{lm}
		0.00	69.53 ± 0.64^t	91.21 ± 0.00^{lm}	0.0091 ± 0.0001^j
		0.01	181.67 ± 2.08^b	77.03 ± 0.58^B	0.0074 ± 0.0001^{uvw}
		0.05	154.67 ± 1.53^d	80.45 ± 0.58^z	0.0070 ± 0.0002^x
	6.0	0.10	136.00 ± 2.00^g	82.81 ± 0.58^x	0.0044 ± 0.0001^c
		0.20	93.97 ± 0.45^m	88.12 ± 0.00^s	0.0094 ± 0.0001^{gh}
		0.30	24.90 ± 0.36^{AB}	96.85 ± 0.00^{bc}	0.0085 ± 0.0001^{no}
		0.00	82.47 ± 0.47^p	91.00 ± 0.00^{mno}	0.0103 ± 0.0001^c
		0.01	156.33 ± 1.53^d	82.67 ± 0.58^x	0.0099 ± 0.0001^{de}
		0.05	101.00 ± 1.00^i	89.00 ± 0.00^f	0.0106 ± 0.0001^b
1.28		0.10	92.37 ± 1.21^n	90.00 ± 0.00^p	0.0108 ± 0.0001^a
		0.20	72.73 ± 0.31^{rst}	92.00 ± 0.00^k	0.0110 ± 0.0000^a
		0.30	36.33 ± 0.65^y	96.00 ± 0.00^{def}	0.0109 ± 0.0001^a
	5.0	0.00	65.17 ± 1.11^u	90.91 ± 0.00^{mno}	0.0072 ± 0.0002^{wx}
		0.01	73.73 ± 0.85^{rs}	89.71 ± 0.00^p	0.0082 ± 0.0001^{qr}
		0.05	52.13 ± 0.31^w	92.73 ± 0.00^j	0.0080 ± 0.0001^{rs}
		0.10	43.23 ± 0.25^x	93.97 ± 0.00^{gh}	0.0080 ± 0.0001^{rs}
		0.20	30.73 ± 0.40^z	95.71 ± 0.00^f	0.0067 ± 0.0002^y
		0.30	18.90 ± 0.40^D	97.51 ± 0.58^a	0.0082 ± 0.0001^{pqr}
	5.5	0.00	71.10 ± 0.95^{st}	91.53 ± 0.58^l	0.0097 ± 0.0001^f
		0.01	136.33 ± 4.73^g	83.75 ± 0.58^w	0.0090 ± 0.0001^{jk}

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

น้ำหนักโมเลกุล ของไคโตซาน (10^6 Da)	pH	ปริมาณ ไคโตซาน (g L ⁻¹)	ความขุ่นสุดท้าย (NTU)	เปอร์เซ็นต์ การลดลง ของความขุ่น*	อัตราการลดลง ของความขุ่น (NTUต่อมล.นาท.) *
		0.05	105.67±1.53 ^k	87.40±0.58 ⁱ	0.0091±0.0002 ^f
		0.10	87.63±0.80 ^o	89.55±0.58 ^{pq}	0.0048±0.0001 ^B
		0.20	52.80±0.60 ^w	93.71±0.00 ^h	0.0098±0.0001 ^{ef}
		0.30	20.93±0.80 ^{cd}	97.36±0.00 ^a	0.0085±0.0001 ^{mno}
6.0	0.00	77.97±1.90 ^q	90.68±0.00 ^o		0.0096±0.0001 ^f
	0.01	129.00±4.58 ⁱ	84.58±0.58 ^v		0.0089±0.0001 ^{ikl}
	0.05	116.00±5.00 ^j	86.13±1.00 ^u		0.0091±0.0002 ^h
	0.10	103.33±3.51 ^{kl}	87.65±0.58 ⁱ		0.0087±0.0001 ^{lm}
	0.20	90.00±0.10 ^{no}	89.24±0.00 ^{qr}		0.0089±0.0003 ^{kl}
	0.30	34.80±0.20 ^y	95.84±0.00 ^{def}		0.0105±0.0003 ^{bc}

a,b,c,d,e,f,g,h,i,j,k,l,m,n,o,p,q,r,s,t,u,v,w,x,y,z

หมายถึง อักษรในแนวตั้งเดียวกันต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(p < 0.05)

* ตัวอย่างการคำนวณ แสดงได้ดังภาคผนวก ข-3-ข-11

จากตารางที่ 4-8 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-14) พบว่า มีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และ ปริมาณไคโตซาน ต่อความขุ่นสุดท้ายของน้ำทั้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p < 0.05) โดยค่าความขุ่นสุดท้ายอยู่ในช่วง 195.67-18.90 NTU

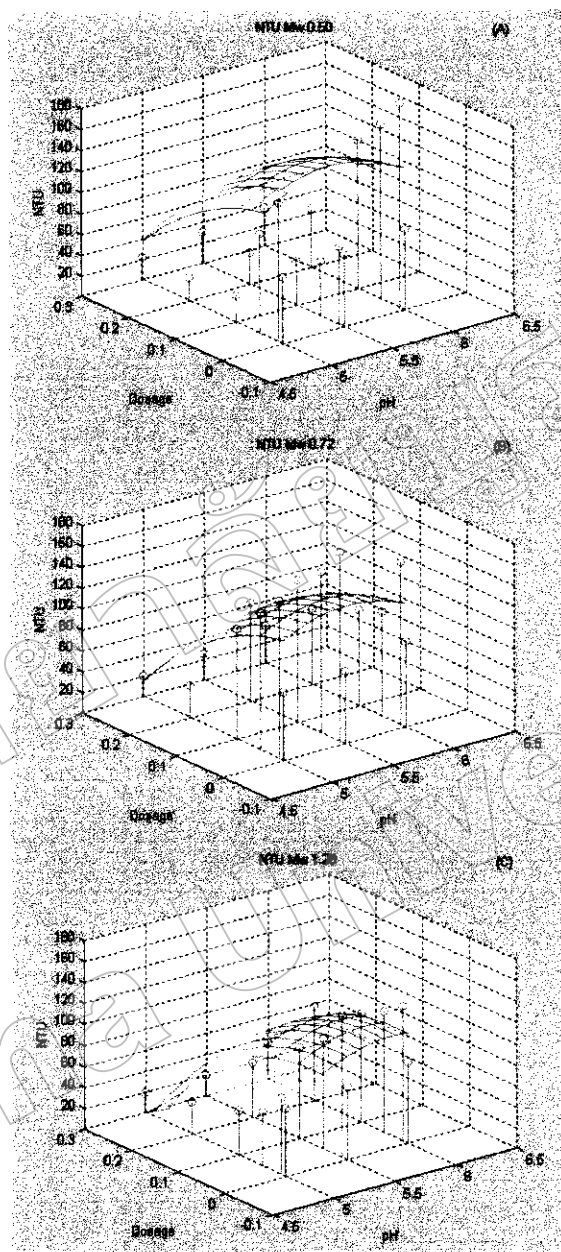
น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.01 กรัมต่อลิตร ทำให้ความขุ่นสุดท้ายมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ (p < 0.05) เป็น 195.67 ± 3.06 NTU

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้ความขุ่นสุดท้ายมีค่าต่ำสุดเป็น 18.90 ± 0.40 NTU ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน และ $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH

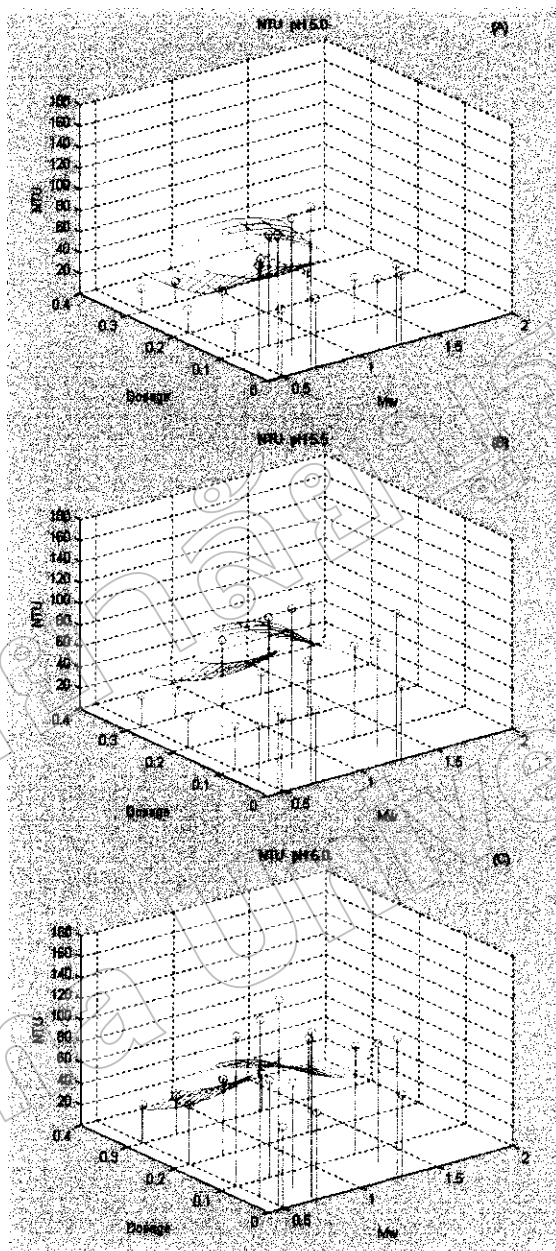
5.0 ปริมาณโคโคซาน 0.3 กรัมต่อลิตร และที่น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และปริมาณโคโคซาน 0.30 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

จากภาพที่ 4-23 พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเพิ่มขึ้นจาก $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน เป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ความขุ่นมีค่าลดลงจาก 21.83 ± 0.95 NTU (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 36.94 NTU) เป็น 18.90 ± 0.40 NTU (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 0.00 NTU)

จากภาพที่ 4-24 พบว่าเมื่อ pH เพิ่มขึ้นจาก 18.90 ± 0.40 NTU (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 0.00 NTU) เป็น 34.80 ± 0.20 NTU (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 40.14 NTU)

ภาพที่ 4-23 ผลของปริมาณโคโคซาน และ pH ต่อการลดลงของความขุ่นของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งที่น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานต่าง ๆ A: 0.50×10^6 ดาลตัน B: 0.72×10^6 ดาลตัน และ C: 1.28×10^6 ดาลตัน (กราฟพื้นผิว = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-24 ผลของปริมาณโคโคซาน และ น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อการลดลงของความ
 ชุ่นของน้ำทิ้งจากกระบวนการ ผลิตได้น้ำแข็งที่ pH ต่าง ๆ A: pH 5.0, B: pH 5.5
 และ C: pH 6.0 (กราฟพื้นผิวด = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

1.1.3 เปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่น

จากตารางที่ 4-8 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-15) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อเปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่นของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยเปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่นอยู่ในช่วง 97.51-76.59 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่นมีค่าสูงสุดเป็น 97.51 ± 0.58 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร และที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.01 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของความขุ่นมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 76.59 ± 0.58 เปอร์เซ็นต์

1.1.4 อัตราการลดลงของความขุ่นในช่วง 5 นาทีแรก

จากตารางที่ 4-8 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-16) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่ออัตราการลดลงของความขุ่นของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยอัตราการลดลงของความขุ่นในช่วง 0.0110-0.0044 NTUต่อมิลลิลิตร.นาที่

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.20 กรัมต่อลิตร ทำให้อัตราการลดลงของความขุ่นมีค่าสูงสุดเป็น 0.0110 ± 0.0000 NTUต่อมิลลิลิตร.นาที่ ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.10 และ 0.30 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และปริมาณไคโตซาน 0.10 กรัมต่อลิตร ทำให้อัตราการลดลงของความขุ่นมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 0.0044 ± 0.0001 NTUต่อมิลลิลิตร.นาที่

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อค่าของแข็งแขวนลอย และเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งแขวนลอย ค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด และเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด ค่าของแข็งทั้งหมด และเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งทั้งหมด ปริมาณโปรตีน และเปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณโปรตีน แสดงได้ดังตารางที่ 4-9

1.2 ค่าของแข็งแขวนลอย

ผลการนำค่าของแข็งแขวนลอยจากการทดลอง มาทำนายค่าของแข็งแขวนลอย โดยใช้สมการที่ [3-2] เพื่อเปรียบเทียบกัน แสดงได้ดังภาพที่ 4-25 (ที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานต่าง ๆ) และ ภาพที่ 4-26 (ที่ pH ต่าง ๆ) และตารางภาคผนวก ข-13 (ค่าเปรียบเทียบจากการทดลองและค่าจากการทำนาย)

จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก ข-17) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อค่าของแข็งแขวนลอยของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยค่าของแข็งแขวนลอยอยู่ในช่วง 58.06-5.61 มิลลิกรัมต่อลิตร น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.01 กรัมต่อลิตร ทำให้ของแข็งแขวนลอยมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 58.06 ± 0.90 มิลลิกรัมต่อลิตร

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณ 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้ของแข็งแขวนลอยมีค่าต่ำสุดเป็น 5.61 ± 0.12 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน และ $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร และ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

จากภาพที่ 4-25 พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเพิ่มขึ้นจาก $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน เป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ค่าของแข็งแขวนลอยมีค่าลดลงจาก 6.48 ± 0.29 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 5.88 มิลลิกรัมต่อลิตร) เป็น 5.61 ± 0.12 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 2.80 มิลลิกรัมต่อลิตร)

จากภาพที่ 4-26 พบว่าเมื่อ pH เพิ่มขึ้นจาก 5.0 เป็น 6.0 ค่าของแข็งแขวนลอยมีค่าเพิ่มขึ้นจาก 5.61 ± 0.12 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 2.80 มิลลิกรัมต่อลิตร) เป็น 10.60 ± 0.48 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนายเท่ากับ 14.95 มิลลิกรัมต่อลิตร)

ตารางที่ 4-9 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของโคโตซาน pH และปริมาณแฉะแขวนลอย ค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด ค่าของแข็งทั้งหมด ค่าของแข็งทั้งหมด

ปริมาณโปรตีน (Lowry) และเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าต่าง ๆ แสดงในรูปค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

น้ำหนักโมเลกุล ของโคโตซาน (10 ⁵ Da)	pH	ปริมาณ โคโตซาน (g L ⁻¹)	ค่าของแข็ง แขวนลอย (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ของแข็ง แขวนลอย *	ค่าของแข็ง ที่ละลายได้ ทั้งหมด (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ของแข็งที่ละลาย ได้ทั้งหมด *	ค่าของแข็งทั้งหมด (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์ การลดลงของ ของแข็ง ทั้งหมด *	ปริมาณโปรตีน (Lowry)(g L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ปริมาณโปรตีน (Lowry) *
0.50	5.0	0.00	19.52±0.19 ^s	90.64±0.23 ^o	6.39±0.01 ^y	18.11±0.08 ^y	25.91±0.20 ^q	88.03±0.26 ^{no}	0.461±0.002 ^{qr}	47.40±2.26 ^r
		0.01	44.60±1.34 ^q	78.62±0.91 ⁸	6.50±0.00 ^w	16.63±0.01 ^a	51.11±1.34 ^d	76.39±0.91 ⁸	0.444±0.004 ⁱ	49.33±2.39 ⁱ
		0.05	38.87±0.30 ^{ph}	81.37±0.16 ^z	6.04±0.00 ^G	22.55±0.00 ⁱ	44.91±0.29 ^j	79.25±0.19 ^y	0.441±0.002 ^j	49.72±2.15 ^j
		0.10	31.35±1.46 ⁱ	84.98±0.63 ^y	5.86±0.00 ^j	24.86±0.00 ^o	37.21±1.46 ^h	82.81±0.60 ^u	0.385±0.001 ^{vx}	56.14±1.76 ³
		0.20	9.29±0.21 ^r	95.55±0.14 ^q	5.77±0.00 ^h	26.00±0.00 ^m	15.06±0.21 ^x	93.04±0.16 ⁱ	0.133±0.011 ^D	84.77±1.72 ⁱ
		0.30	6.48±0.29 ^{zAB}	96.89±0.18 ^{cd}	4.69±0.02 ^E	39.92±0.20 ^C	11.17±0.28 ^C	94.84±0.20 ^{co}	0.101±0.004 ^E	88.51±0.86 ^p
5.5		0.00	21.12±0.29 ^{qr}	90.67±0.18 ^o	8.32±0.00 ⁿ	2.71±0.01 ^k	29.44±0.29 ^C	87.47±0.19 ^p	0.663±0.008 ^{ao}	9.35±0.83 ^{2A}
		0.01	40.35±0.60 ⁱ	82.18±0.22 ^y	7.14±0.00 ^s	16.54±0.01 ^{AB}	47.49±0.60 ^E	79.79±0.22 ^x	0.545±0.012 ^j	25.45±1.48 ^u
		0.05	27.88±0.13 ⁱ	87.69±0.11 ^{rs}	6.90±0.00 ⁱ	19.34±0.01 ^v	34.78±0.13 ⁱⁱ	85.20±0.13 ^s	0.524±0.005 ^j	28.32±0.72 ^j
		0.10	21.37±0.41 ^{qr}	90.56±0.24 ^o	6.48±0.00 ^A	24.25±0.01 ^r	27.85±0.41 ^p	88.15±0.25 ^v	0.479±0.006 ^{ap}	34.43±0.57 ^{qr}
		0.20	11.14±0.35 ^w	95.08±0.15 ⁿ	6.33±0.00 ^C	25.95±0.01 ^m	17.48±0.35 ^{uvw}	92.56±0.15 ^{gh}	0.467±0.007 ^q	36.12±0.72 ^{pq}
		0.30	8.89±0.11 ^x	96.07±0.01 ^e	6.22±0.00 ^E	27.26±0.01 ^t	15.11±0.11 ^x	93.57±0.01 ^e	0.429±0.008 ^u	41.31±0.87 ^m
6.0		0.00	24.47±0.14 ⁿ	90.71±0.07 ^{no}	9.32±0.00 ^a	1.43±0.01 ^L	33.79±0.14 ^{kl}	87.61±0.09 ^{oo}	0.674±0.010 ^a	7.99±0.86 ^A
		0.01	58.06±0.90 ^a	77.95±0.19 ^C	8.70±0.00 ^d	7.99±0.01 ^G	66.76±0.90 ⁹	75.53±0.17 ^C	0.651±0.007 ^C	10.82±0.65 ²

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

น้ำหนักโมเลกุล ของไดโธซาน (10 ⁵ Da)	pH	ปริมาณ ไดโธซาน (g L ⁻¹)	ค่าของแข็ง แขวนลอย (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ของแข็ง แขวนลอย *	ค่าของแข็ง ที่ละลายได้ ทั้งหมด (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ของแข็งที่ละลาย ได้ทั้งหมด *	ค่าของแข็งทั้ง หมด (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์ การลดลงของ ของแข็ง ทั้งหมด *	ปริมาณโปรตีน (Lowry)(g L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ปริมาณโปรตีน (Lowry) *
0.72	5.0	0.05	49.94±0.62 ^b	81.04±0.31 ^z	8.65±0.00 ^e	8.48±0.00 ^f	58.60±0.62 ^b	78.52±0.31 ^z	0.619±0.007 ^g	15.21±1.39 ^y
		0.10	42.23±0.62 ^e	83.96±0.33 ^w	8.00±0.00 ^k	15.39±0.00 ^c	50.23±0.62 ^d	81.59±0.33 ^y	0.589±0.003 ^h	19.32±0.92 [*]
		0.20	16.83±0.17 ⁱ	93.61±0.03 ^k	7.75±0.00 ^m	18.00±0.01 ^v	24.58±0.17 ^r	90.99±0.02 ⁱ	0.521±0.006 ^h	28.55±0.22 ⁱ
		0.30	11.08±0.27 ^w	95.79±0.13 ^{eg}	7.71±0.00 ^g	18.51±0.01 ^x	18.78±0.27 ^r	93.12±0.14 ⁱ	0.493±0.005 ^o	32.38±1.10 ^s
		0.00	19.33±0.33 ^s	91.35±0.17 ^m	6.37±0.02 ^{za}	18.00±0.20 ^y	25.70±0.34 ^a	88.88±0.17 ^j	0.457±0.002 ^{rs}	34.24±0.42 ^{rs}
		0.01	39.36±1.41 ^g	82.38±0.65 ^{xy}	5.95±0.00 ^l	23.40±0.01 ^s	45.31±1.41 ^f	80.40±0.63 ^w	0.438±0.001 ^t	36.93±0.26 st
		0.05	28.32±0.33 ^t	87.33±0.17 ^y	5.82±0.01 ^l	25.03±0.08 ⁿ	34.14±0.33 ^k	85.23±0.17 ^s	0.439±0.006 ^t	36.78±1.02 ^{so}
		0.10	12.83±0.07 ^v	94.26±0.02 ⁱ	5.56±0.00 ^o	26.40±0.02 ^u	18.39±0.07 ^{bc}	92.05±0.02 ^j	0.378±0.005 ^u	45.61±0.65 ^u
		0.20	9.12±0.12 ^x	95.92±0.06 st	4.86±0.02 ^a	37.38±0.25 ^e	13.98±0.14 ^y	93.96±0.07 [*]	0.128±0.009 ^p	81.63±1.24 ^d
		0.30	6.09±0.34 ^{ab}	97.27±0.16 ^{abc}	4.63±0.04 ^v	40.41±0.45 ^b	10.72±0.38 ^{cd}	95.36±0.17 ^b	0.088±0.010 ^f	87.34±1.41 ^b
		5.5	20.83±0.25 ^f	91.13±0.04 ^{mn}	8.27±0.00 ⁱ	3.93±0.01 ^t	29.10±0.25 ^o	88.04±0.07 ^{no}	0.655±0.004 ^{bc}	10.15±0.05 ^z
		0.01	40.45±1.40 ⁱ	82.77±0.48 ^t	6.52±0.00 ^v	24.26±0.00 ^{uv}	46.98±1.40 ^e	80.70±0.46 ^w	0.511±0.005 ^{lm}	29.89±0.37 ⁱ
		0.05	31.35±0.45 ⁱ	86.64±0.24 ^t	6.51±0.00 ^w	24.41±0.02 ^a	37.86±0.45 ^h	84.44±0.25 ^h	0.482±0.005 ^o	33.91±1.00 ^{rs}
		0.10	15.66±0.18 ^u	93.33±0.12 ^k	6.38±0.00 ^{yz}	25.95±0.01 ^m	22.04±0.18 ^s	90.94±0.15 ⁱ	0.487±0.004 ^q	36.02±0.18 ^{pa}

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

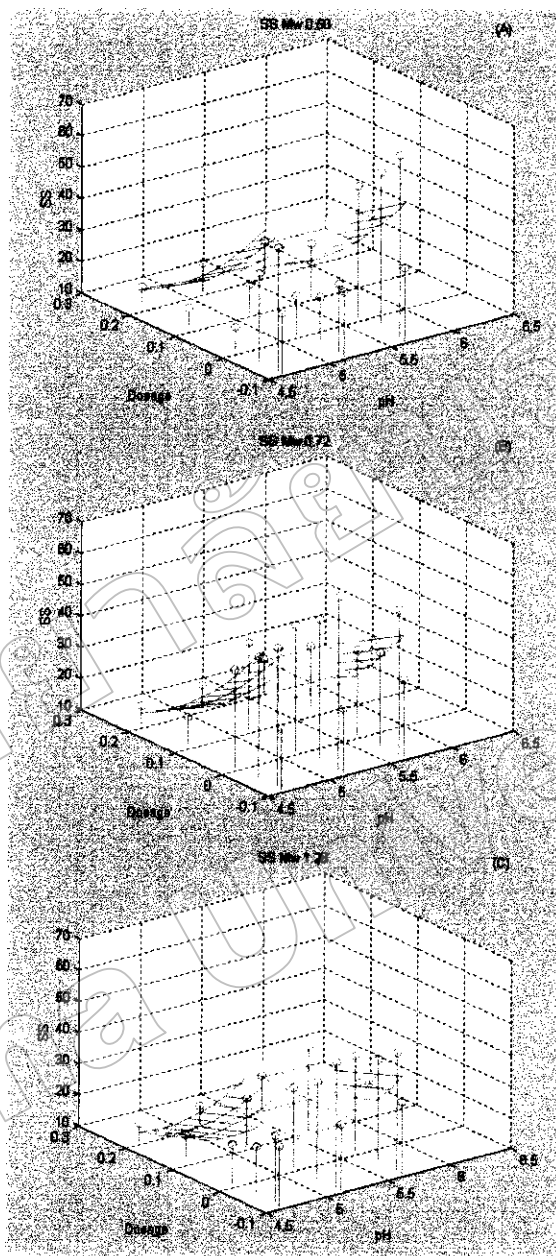
น้ำหนักโมเลกุล ของไดโธซาน (10^6 Da)	pH	ปริมาณ ไดโธซาน (g L ⁻¹)	ค่าของแข็ง แขวนลอย (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ของแข็ง แขวนลอย *	ค่าของแข็ง ที่ละลายได้ ทั้งหมด (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ของแข็งทั้งหมด *	ค่าของแข็ง ทั้งหมด (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์ การลดลงของ ของแข็ง ทั้งหมด *	ปริมาณโปรตีน (Lowry) (g L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ปริมาณโปรตีน (Lowry) *
1.28	6.0	0.20	10.95±0.67 ^w	95.34±0.23 ^{gh}	6.20±0.00 ^f	27.98±0.00 ⁱ	17.15±0.67 ^{vw}	92.95±0.19 ^g	0.447±0.004 ^{sl}	38.67±0.19 ^{ce}
		0.30	7.38±0.11 ^{yz}	96.85±0.06 ^{cd}	6.19±0.00 ^f	28.11±0.00 ⁱ	13.57±0.11 ^{yz}	94.42±0.08 ^d	0.386±0.002 ^{ww}	47.08±0.03 ^k
		0.00	23.16±0.61 ^o	90.09±0.24 ^p	9.31±0.00 ^b	2.72±0.00 ^k	31.43±0.61 ⁿ	86.65±0.23 ^q	0.639±0.004 ^d	18.78±0.47 ^w
		0.01	46.38±0.46 ^c	80.15±0.22 ^A	8.60±0.00 ⁱ	10.10±0.01 ^e	52.91±0.46 ^o	77.40±0.21 ^A	0.641±0.006 ^d	18.44±0.81 ^w
		0.05	33.38±0.90 ⁱ	85.72±0.38 ^v	8.38±0.00 ^g	12.41±0.00 ^d	39.89±0.90 ^g	82.83±0.37 ^u	0.617±0.005 ^g	21.58±0.51 ^v
		0.10	30.66±1.04 ^{ix}	86.88±0.46 ⁱ	7.99±0.00 ^k	16.46±0.00 ^a	37.04±1.04 ^{ix}	84.11±0.44 ⁱ	0.581±0.007 ^b	26.15±0.99 ⁱ
		0.20	26.70±0.03 ^m	88.58±0.05 ^a	7.76±0.00 ^k	18.87±0.01 ^w	32.90±0.03 ^{lm}	85.83±0.05 ⁱ	0.503±0.002 ^m	36.03±0.34 ^{ca}
		0.30	10.78±0.20 ^w	95.39±0.08 ^{gh}	7.57±0.01 ^a	20.92±0.12 ^v	16.97±0.20 ^w	92.46±0.07 ⁿⁿ	0.471±0.007 ^{ca}	40.10±0.80 ⁿⁿ
		5.0	19.04±0.05 ^g	91.82±0.08 ⁱ	6.35±0.01 ^d	18.86±0.14 ^w	25.39±0.04 ^{qr}	89.44±0.10 ^k	0.455±0.006 ^s	33.74±1.76 ^s
		0.01	21.88±0.25 ^{pq}	90.60±0.10 ^e	5.84±0.00 ^k	25.31±0.01 ^r	27.72±0.25 ^p	88.47±0.10 ^{mm}	0.365±0.008 ^y	46.80±2.06 ^{kl}
		0.05	15.46±0.12 ^j	93.35±0.08 ^k	5.79±0.00 ^M	26.03±0.01 ^{tt}	21.25±0.12 ^s	91.16±0.09 ⁱ	0.352±0.007 ^z	48.75±1.68 ⁱ
		0.10	7.65±0.14 ^y	96.71±0.08 ^d	5.27±0.00 ^p	32.62±0.01 ⁱ	12.92±0.14 ^{za}	94.63±0.10 ^o	0.251±0.008 ^c	63.46±1.52 ^a
		0.20	6.73±0.21 ^{yzA}	97.11±0.07 ^{bcd}	4.73±0.01 ^R	39.49±0.08 ^a	11.47±0.21 ^{bc}	95.23±0.05 ^{bs}	0.056±0.003 ^c	91.84±0.51 ^a
		0.30	5.61±0.12 ^z	97.59±0.04 ^a	4.43±0.02 ^u	43.32±0.24 ^a	10.04±0.10 ^d	95.82±0.03 ^a	0.052±0.004 ^c	92.42±0.63 ^a

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

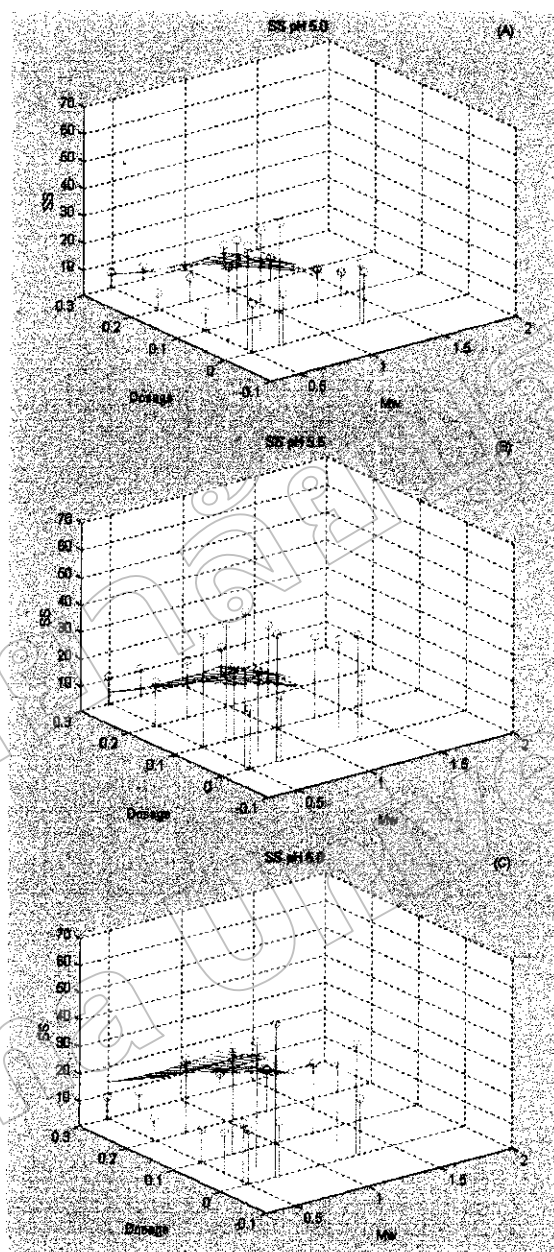
น้ำหนักโมเลกุล ของโคโคซาน (10 ⁵ Da)	pH	ปริมาณ โคโคซาน (g L ⁻¹)	ค่าของแข็ง แขวนลอย (mg L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ		ค่าของแข็ง		เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ		ปริมาณโปรตีน (Lowry)(g L ⁻¹) *	เปอร์เซ็นต์การ ลดลงของ ปริมาณโปรตีน (Lowry) *
				ของแข็ง	แขวนลอย*	ที่ละลายได้ ทั้งหมด	(mg L ⁻¹) *	ของแข็งที่ละลาย ได้ทั้งหมด*	ทั้งหมด		
5.5	0.00	20.63±0.19 ^f	91.35±0.06 ^m	8.22±0.00 ⁱ	4.50±0.00 ^h	28.85±0.19 ^g	88.33±0.06 ^{mm}	0.634±0.006 ⁿⁿ	10.32±1.6 ^z		
	0.01	22.42±0.14 ^{op}	90.60±0.10 ^o	6.80±0.00 ^v	20.94±0.00 ^u	29.22±0.13 ^o	88.17±0.11 ⁿ	0.449±0.002 st	36.50±0.72 ^p		
	0.05	15.57±0.15 ^v	93.47±0.08 ^x	6.36±0.00 ^A	26.05±0.00 ^m	21.93±0.15 ^s	91.12±0.09 ⁱ	0.388±0.003 ^w	45.09±0.47 ^t		
	0.10	12.68±0.21 ^v	94.68±0.06 ⁱ	6.31±0.00 ^D	26.63±0.01 ⁱ	18.99±0.21 ⁱ	92.31±0.05 ⁿⁿ	0.361±0.006 ^{yz}	48.96±0.70 ^l		
	0.20	9.10±0.31 ^x	96.18±0.14 ^e	6.01±0.00 ^H	30.08±0.01 ^h	15.11±0.31 ^x	93.88±0.14 ^e	0.339±0.003 ^A	52.02±0.79 ^b		
	0.30	6.20±0.25 ^{AB}	97.40±0.10 ^{ab}	5.95±0.00 ⁱ	30.79±0.00 ^g	12.15±0.25 ^{AB}	95.08±0.09 ^{bc}	0.297±0.003 ^B	58.02±0.20 ^f		
6.0	0.00	22.8±90.28 ^o	90.77±0.24 ⁿⁿ	9.21±0.00 ^c	2.88±0.00 ^j	32.11±0.28 ^{mm}	87.54±0.27 ^e	0.626±0.005 ^{ef}	18.02±0.55 ^{xxx}		
	0.01	38.27±1.36 ^h	84.58±0.55 ^v	8.32±0.00 ^h	12.28±0.01 ^D	46.59±1.36 ^e	81.92±0.54 ^v	0.638±0.003 ^o	16.45±0.35 ^{yy}		
	0.05	29.97±0.30 ^k	87.93±0.09 ^f	7.87±0.00 ⁱ	17.07±0.00 ^z	37.83±0.29 ^h	85.32±0.11 ^s	0.513±0.004 ^{kl}	32.85±0.91 ^{rs}		
	0.10	27.40±0.36 ⁿⁿ	88.96±0.12 ^a	7.72±0.00 ⁿ	18.58±0.01 ^x	35.13±0.36 ⁱ	86.37±0.14 ^a	0.507±0.004 ^{mn}	33.68±0.96 ^{rs}		
	0.20	21.58±0.09 ^{ppq}	91.31±0.12 ^m	7.66±0.00 ^e	19.28±0.01 ⁱ	29.23±0.09 ^o	88.66±0.15 ⁿⁿ	0.480±0.007 ^{op}	37.13±1.10 ^{oo}		
	0.30	10.60±0.48 ^w	95.73±0.14 ^{qq}	7.50±0.00 ^f	20.94±0.00 ^j	18.10±0.48 ^{uv}	92.98±0.11 ^g	0.403±0.004 ^r	47.25±0.16 ^k		

a,b,c...A,B,C... หมายถึง อัตราส่วนในแนวตั้งเดียวกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

* ตัวอย่างการคำนวณ แสดงได้ตั้งภาคผนวก ข -3 ถึง ข -1

ภาพที่ 4-25 ผลของปริมาณโคโตซาน และ pH ต่อการลดลงของค่าของแข็งแขวนลอยของน้ำทิ้ง
จากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง ที่ใช้น้ำหนักโมเลกุลของโคโตซานต่าง ๆ A: 0.50×10^6
ดาลตัน B: 0.72×10^6 ดาลตัน และ C: 1.28×10^6 ดาลตัน
(กราฟพื้นผิวด = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-26 ผลของปริมาณโคโคซาน และ น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อการลดลงของค่าของ
 แข็งแขวนลอย ของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง ที่ pH ต่าง ๆ A: pH 5.0
 B: pH 5.5 และ C: pH 6.0 (กราฟหั่นมุม = ค่าจากการทดลอง,
 กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

1.2.1 เปอร์เซ็นต์การลดลงค่าของแข็งแขวนลอย

จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-18) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งแขวนลอยของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งแขวนลอยอยู่ในช่วง 97.59-77.95 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของของแข็งแขวนลอยมีค่าสูงสุดเป็น 97.59 ± 0.04 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร และ ที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และ ปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 ปริมาณไคโตซาน 0.01 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของของแข็งแขวนลอยมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 77.95 ± 0.19 เปอร์เซ็นต์

1.3 ค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด

ผลการนำค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดจากการทดลอง มาทำนายค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด โดยใช้สมการที่ [3-2] เพื่อเปรียบเทียบกัน แสดงได้ดังภาพที่ 4-27 (ที่ผลของน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานต่าง ๆ) และ ภาพที่ 4-28 (ที่ pH ต่าง ๆ) และตารางภาคผนวก ข-14 (ค่าเปรียบเทียบจากการทดลองและค่าจากการทำนาย)

จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-19) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ผลของน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดอยู่ในช่วง 9.32-4.43 มิลลิกรัมต่อลิตร

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.00 กรัมต่อลิตร ทำให้ของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 9.32 ± 0.00 มิลลิกรัมต่อลิตร

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณ 0.30 กรัมต่อลิตรทำให้ของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 4.43 ± 0.02 มิลลิกรัมต่อลิตร

จากภาพที่ 4-27 พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเพิ่มขึ้นจาก $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน เป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีค่าลดลงจาก 4.69 ± 0.02 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 5.17 มิลลิกรัมต่อลิตร) เป็น 4.43 ± 0.02 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 4.55 มิลลิกรัมต่อลิตร)

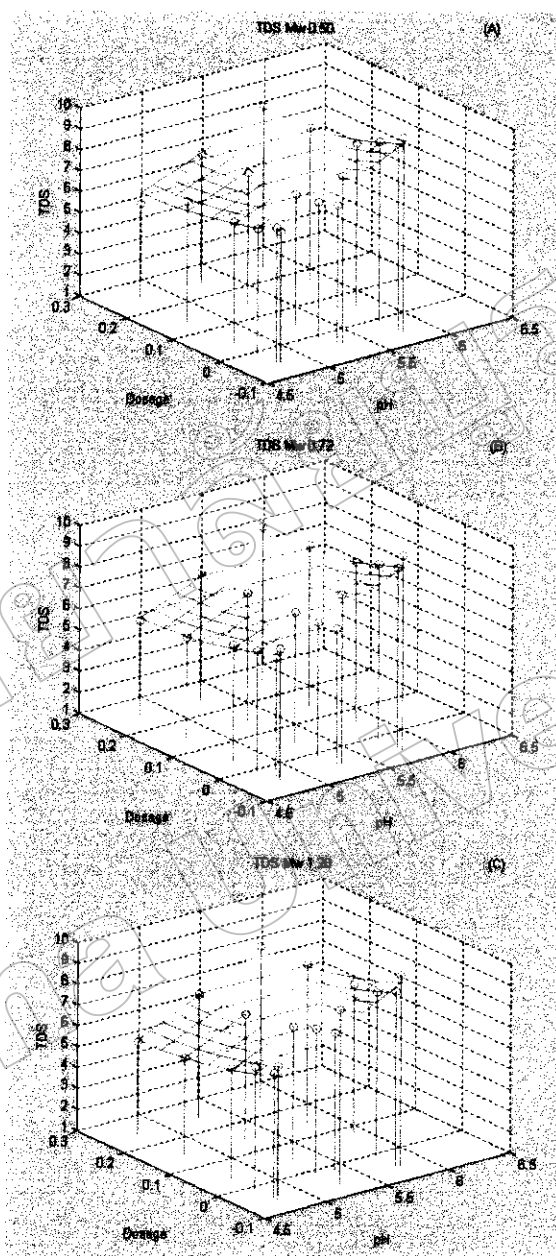
จากภาพที่ 4-28 พบว่าเมื่อ pH เพิ่มขึ้นจาก 5.0 เป็น 6.0 ค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีค่าเพิ่มขึ้นจาก 4.43 ± 0.02 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 4.55 มิลลิกรัมต่อลิตร) เป็น 7.50 ± 0.00 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 7.34 มิลลิกรัมต่อลิตร)

1.3.1 เปอร์เซ็นต์การลดลงค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด

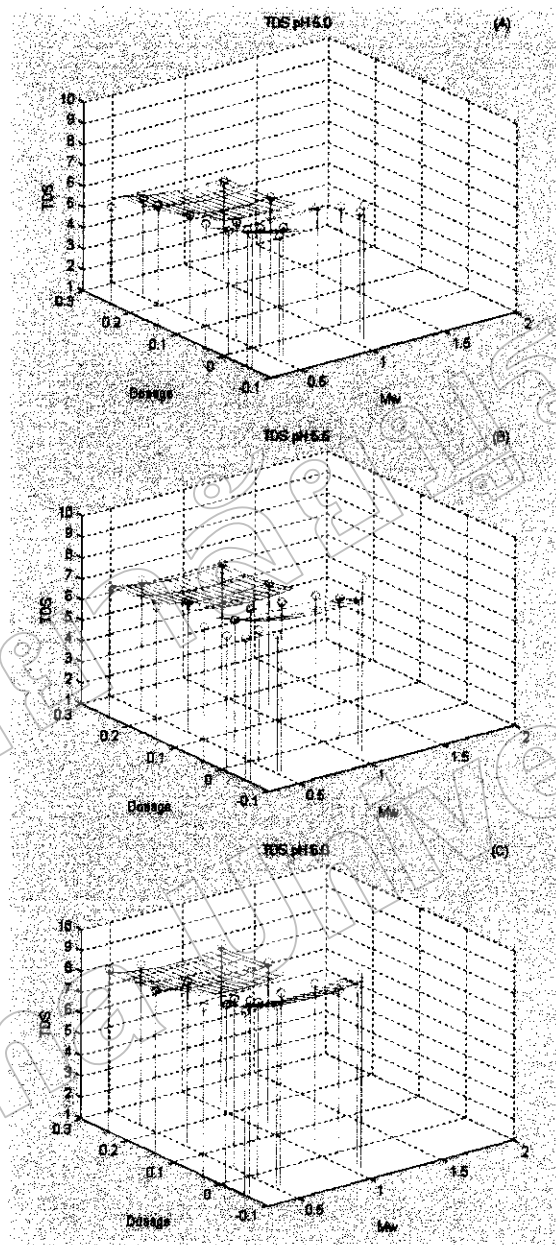
จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก ข-20) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดอยู่ในช่วง 43.32-1.43 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 43.32 ± 0.02 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 ปริมาณ 0.00 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 1.43 ± 0.01 เปอร์เซ็นต์

ภาพที่ 4-27 ผลของปริมาณโคโดซาน และ pH ต่อการลดลงของค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด
 ของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งที่น้ำหนักรวมของโคโดซานต่าง ๆ
 A: 0.50×10^6 ตาลตัน, B: 0.72×10^6 ตาลตัน และ C: 1.28×10^6 ตาลตัน
 (กราฟพื้นผิวด = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-28 ผลของปริมาณไคโตซาน และน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน ต่อการลดลงของค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตได้น้ำแข็ง ที่ pH ต่าง ๆ A: pH 5.0 B: pH 5.5 และ C: pH 6.0 (กราฟพื้นผิว = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

1.4 ค่าของแข็งทั้งหมด

ผลการนำค่าของแข็งทั้งหมดจากการทดลอง มาทำนายค่าของแข็งทั้งหมด โดยใช้สมการที่ [3-2] เพื่อเปรียบเทียบกัน แสดงได้ดังภาพที่ 4-29 (ที่ระดับการกำจัดหมู่อะซิดิลของโคโคซานต่าง ๆ) และ ภาพที่ 4-30 (ที่ pH ต่าง ๆ) และตารางภาคผนวก ข-15 (ค่าเปรียบเทียบจากการทดลองและค่าจากการทำนาย)

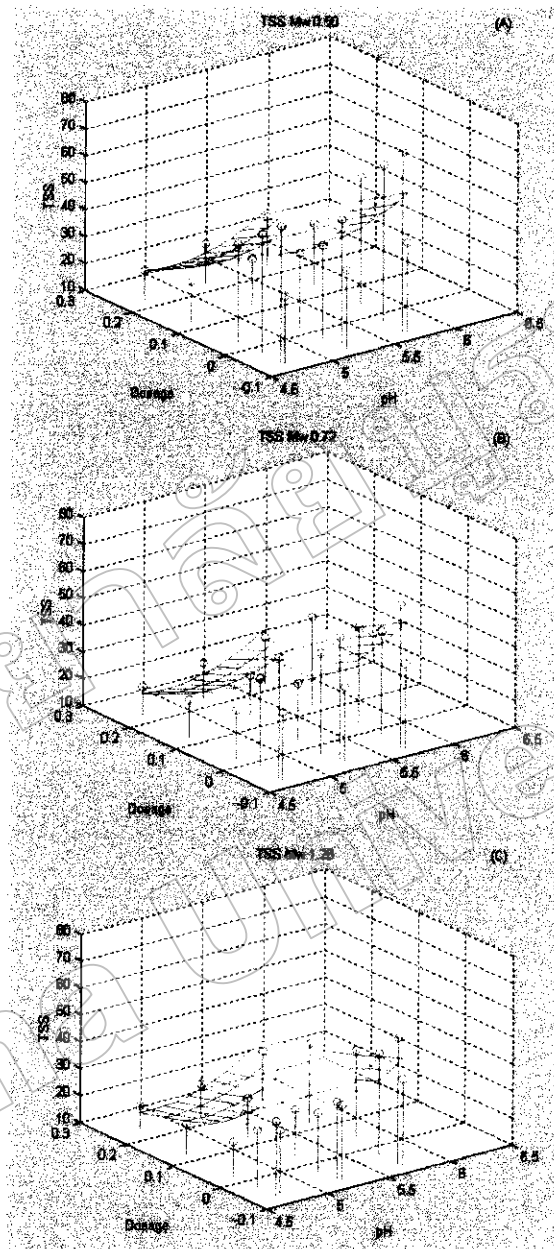
จากตารางที่ 4-8 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-21) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน pH และปริมาณโคโคซานต่อค่าของแข็งทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยค่าของแข็งทั้งหมดอยู่ในช่วง 66.76-10.04 มิลลิกรัมต่อลิตร

น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณโคโคซาน 0.01 กรัมต่อลิตร ทำให้ของแข็งทั้งหมดมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 66.76 ± 0.90 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 51.15 มิลลิกรัมต่อลิตร)

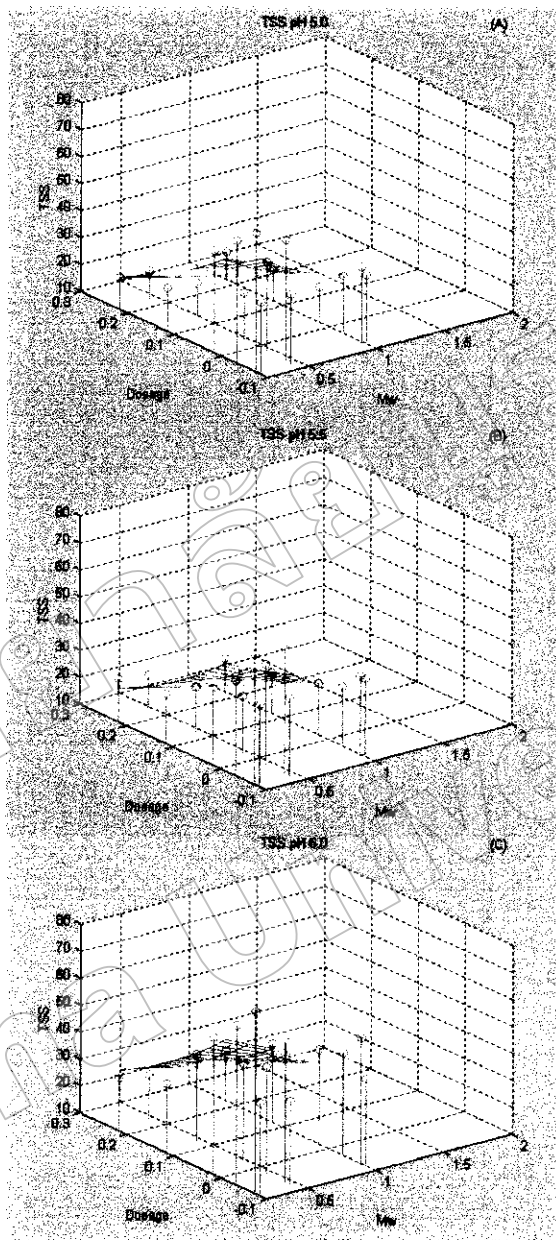
น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 ปริมาณ 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้ของแข็งทั้งหมดมีค่าต่ำสุดเป็น 10.04 ± 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $0.72 \pm 1.00 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 ปริมาณ 0.30 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

จากภาพที่ 4-29 พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเพิ่มขึ้นจาก $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน เป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ค่าของแข็งทั้งหมดมีค่าลดลงจาก 11.17 ± 0.28 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 10.72 ± 0.38 มิลลิกรัมต่อลิตร) เป็น 10.04 ± 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 7.58 มิลลิกรัมต่อลิตร)

จากภาพที่ 4-30 พบว่าเมื่อ pH เพิ่มขึ้นจาก 5.0 เป็น 6.0 ค่าของแข็งทั้งหมดมีค่าเพิ่มขึ้นจาก 10.04 ± 0.10 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 7.58 มิลลิกรัมต่อลิตร) เป็น 18.10 ± 0.48 มิลลิกรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 22.47 มิลลิกรัมต่อลิตร)

ภาพที่ 4-29 ผลของปริมาณไคโตซาน และ pH ต่อการลดลงของค่าของแข็งทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าน้ำแข็งที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานต่าง ๆ A: 0.50×10^6 ดาลตัน B: 0.72×10^6 ดาลตัน และ C: 1.28×10^6 ดาลตัน
(กราฟแนวมุม = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-30 ผลของปริมาณโคโคซาน และ น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อการลดลงของค่าของแข็งทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าน้ำแข็ง ที่ pH ต่าง ๆ A: pH 5.0, B: pH 5.5 และ C: pH 6.0 (กราฟพื้นผิวด = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

1.4.1 เปอร์เซ็นต์การลดลงค่าของแข็งทั้งหมด

จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-22) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งทั้งหมดของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยเปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งทั้งหมดอยู่ในช่วง 95.82-75.53 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งทั้งหมดมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 95.82 ± 0.03 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 ปริมาณไคโตซาน 0.01 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของค่าของแข็งทั้งหมดมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 75.53 ± 0.17 เปอร์เซ็นต์

1.5 ปริมาณโปรตีน (Lowry)

ผลการนำค่าปริมาณโปรตีนจากการทดลอง มาทำนายค่าปริมาณโปรตีน โดยใช้สมการที่ [3-2] เพื่อเปรียบเทียบกัน แสดงได้ดังภาพที่ 4-31 (ที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานต่าง ๆ) และ ภาพที่ 4-32 (ที่ pH ต่าง ๆ) และตารางภาคผนวก ข-16 (ค่าเปรียบเทียบจากการทดลองและค่าจากการทำนาย)

จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-23) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อปริมาณโปรตีนของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยปริมาณโปรตีนอยู่ในช่วง 0.671-0.052 กรัมต่อลิตร

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 และปริมาณไคโตซาน 0.00 กรัมต่อลิตร ทำให้ปริมาณโปรตีนมีค่าสูงสุดเป็น 0.671 ± 0.010 กรัมต่อลิตร ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และปริมาณไคโตซาน 0.00 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 ปริมาณ 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้ปริมาณโปรตีนมีค่าต่ำสุดเป็น 0.052 ± 0.004 กรัมต่อลิตร ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 ปริมาณ 0.20 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

จากภาพที่ 4-31 พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเพิ่มขึ้นจาก $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน เป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ปริมาณโปรตีนมีค่าลดลงจาก 0.101 ± 0.004 กรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 0.205 กรัมต่อลิตร) เป็น 0.052 ± 0.004 กรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 0.028 กรัมต่อลิตร)

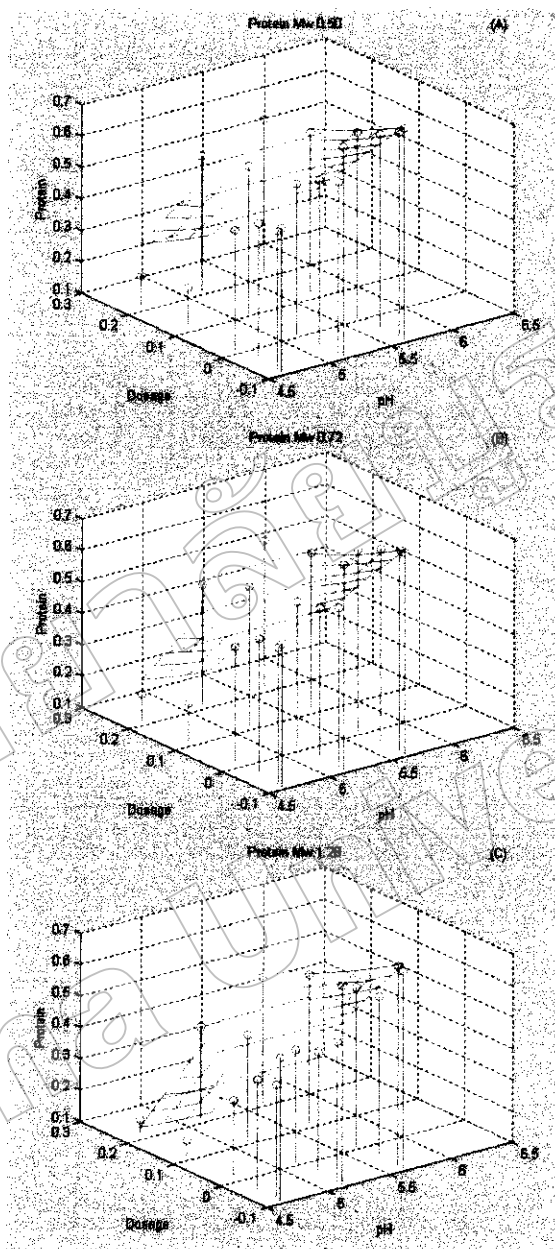
จากภาพที่ 4-32 พบว่าเมื่อ pH เพิ่มขึ้นจาก 5.0 เป็น 6.0 ปริมาณโปรตีนมีค่าเพิ่มขึ้นจาก 0.052 ± 0.004 กรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 0.028 กรัมต่อลิตร) เป็น 0.403 ± 0.004 กรัมต่อลิตร (ค่าจากการทำนาย เท่ากับ 0.426 กรัมต่อลิตร)

1.5.1 เปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณโปรตีน

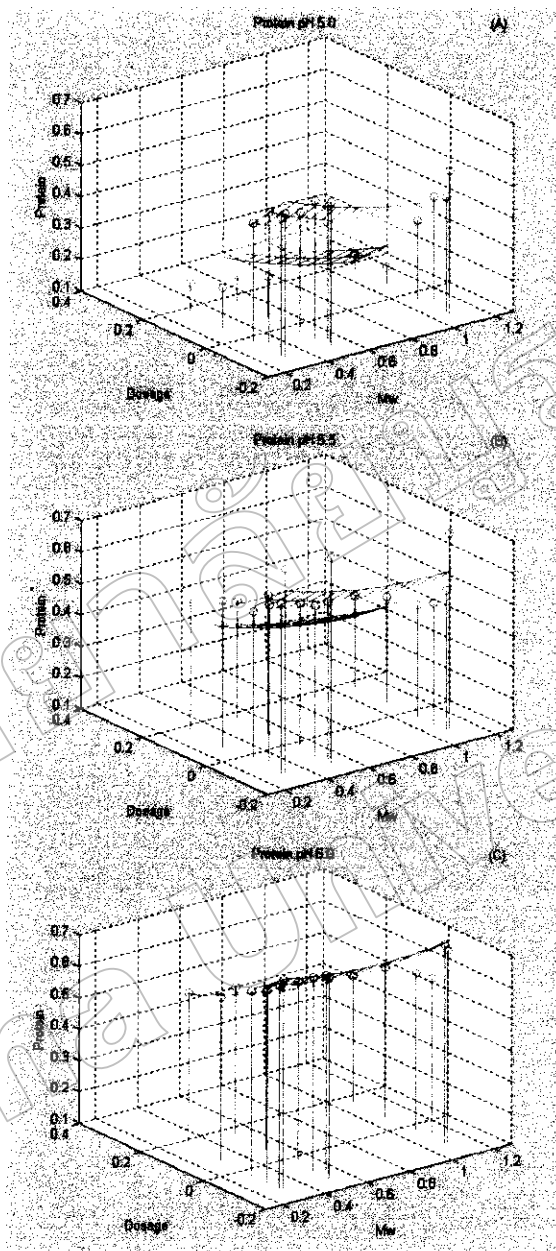
จากตารางที่ 4-9 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-24) พบว่ามีอิทธิพลร่วมระหว่าง 3 ปัจจัยที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซาน pH และปริมาณไคโตซาน ต่อเปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณโปรตีนของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิต เต้าหู้แข็ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยเปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณโปรตีนอยู่ในช่วง 92.42-7.99 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.30 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณโปรตีนมีค่าสูงสุดเป็น 92.42 ± 0.63 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.0 และปริมาณไคโตซาน 0.20 กรัมต่อลิตร อย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 6.0 ปริมาณ 0.00 กรัมต่อลิตร ทำให้เปอร์เซ็นต์การลดลงของปริมาณโปรตีนมีค่าต่ำสุดเป็น 7.99 ± 0.86 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งให้ค่าไม่แตกต่างกับที่น้ำหนักโมเลกุลของไคโตซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน pH 5.5 และปริมาณไคโตซาน 0.00 กรัมต่อลิตรอย่างมีนัยสำคัญ ($p \geq 0.05$)

ภาพที่ 4-31 ผลของปริมาณโคโคซาน และ pH ต่อการลดลงของปริมาณโปรตีนของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็งที่ใช้น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานต่าง ๆ A: 0.50×10^6 ดาลตัน B: 0.72×10^6 ดาลตัน และ C: 1.28×10^6 ดาลตัน
(กราฟห้วนมุม = ค่าจากการทดลอง, กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

ภาพที่ 4-32 ผลของปริมาณโคโคซาน และ น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อการลดลงของปริมาณโปรตีนของน้ำทิ้งจากกระบวนการผลิตเต้าหู้แข็ง ที่ pH ต่าง ๆ A: pH 5.0, B: pH 5.5 และ C: pH 6.0 (กราฟหัวมุม = ค่าจากการทดลอง; กราฟ Surface = ค่าจากการทำนาย)

2. วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของส่วนตะกอน

วิเคราะห์สมบัติทางเคมีกายภาพของส่วนตะกอน โดยนำตัวอย่างส่วนตะกอนของตัวอย่างที่ได้จากการศึกษาในการทดลองจาร์เทส มาวิเคราะห์สมบัติทางเคมีกายภาพต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ปริมาณโปรตีน (Kjeldahl)

ผลของน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อปริมาณโปรตีน (Kjeldahl) แสดงได้ดังตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-33

จากตารางที่ 4-10 (ภาพที่ 4-33) และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-25) พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณโปรตีนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยปริมาณโปรตีนอยู่ในช่วง 49.42-46.72 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ทำให้ปริมาณโปรตีนมีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 49.42 ± 0.30 เปอร์เซ็นต์

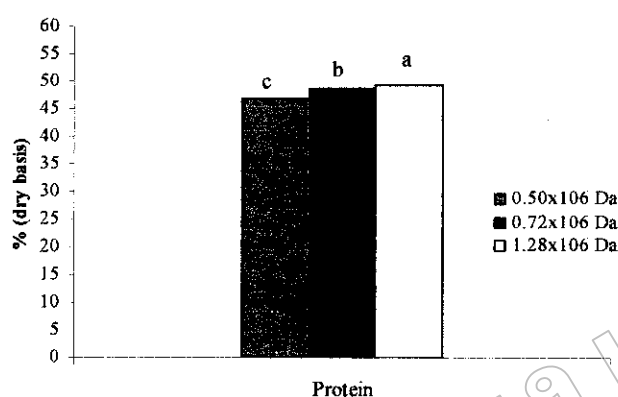
น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน ทำให้ปริมาณโปรตีนมีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 46.72 ± 0.38 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 4-10 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อปริมาณโปรตีน (Kjeldahl) ของส่วนตะกอน (แสดงในรูปค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน)

น้ำหนักโมเลกุลของ โคโคซาน (10^6) ดาลตัน	องค์ประกอบทางเคมี ปริมาณโปรตีน* (เปอร์เซ็นต์)
0.50	46.72 ± 0.38^c
0.72	48.70 ± 0.30^b
1.28	49.42 ± 0.30^a

^{a,b,c} หมายถึง อักษรในแนวดังเดียวกันต่างก็มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

* ตัวอย่างการคำนวณ แสดงได้ดังภาคผนวก ข-7

ภาพที่ 4-33 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อปริมาณโปรตีน (Kjeldahl) ของส่วนตะกอน

2.2 ปริมาณเถ้า

ผลของระดับการกำจัดหมู่อะซิติลของโคโคซานต่อปริมาณเถ้าแสดงได้ดังจากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-34

จากตารางที่ 4-11 (ภาพที่ 4-34) และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ตารางภาคผนวก จ-26) พบว่าเมื่อน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณเถ้าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยปริมาณเถ้าอยู่ในช่วง 4.09-2.92 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $1.28 \pm 1.15 \times 10^6$ ดาลตัน ทำให้ปริมาณเถ้ามีค่าสูงสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 4.09 ± 0.08 เปอร์เซ็นต์

น้ำหนักโมเลกุลของโคโคซานเป็น $0.50 \pm 0.18 \times 10^6$ ดาลตัน ทำให้ปริมาณเถ้ามีค่าต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เป็น 2.92 ± 0.05 เปอร์เซ็นต์

3. วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าจากการทดลองและค่าจากการทำนาย

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าจากการทดลองและค่าจากการทำนายแสดงได้ดังตารางที่ 4-12

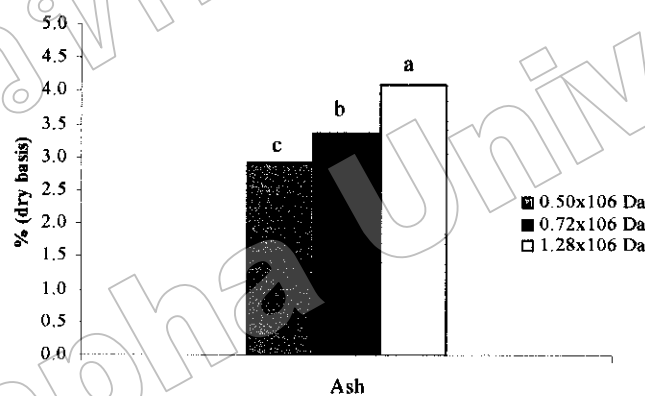
จากตารางที่ 4-12 พบว่าสหสัมพันธ์ระหว่างค่าความชื้น ($r = 0.58333$, $p < 0.05$), ค่า n ($r = 0.67064$, $p < 0.05$), ค่าของแข็งแขวนลอย ($r = 0.82838$, $p < 0.05$), ค่าของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด ($r = 0.96198$, $p < 0.05$), ค่าของแข็งทั้งหมด ($r = 0.85109$, $p < 0.05$) และปริมาณโปรตีน ($r = 0.94090$, $p < 0.05$) จากการทดลองและค่าจากการทำนาย มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ตารางที่ 4-11 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อ ปริมาณเถ้าของส่วนตะกอน
แสดงในรูปค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

น้ำหนักโมเลกุลของ โคโคซาน(10^6) ดาลตัน	ปริมาณเถ้า* (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักแห้ง)
0.50	2.92 ± 0.05^c
0.72	3.37 ± 0.07^b
1.28	4.09 ± 0.08^a

a,b,c หมายถึง อักษรในแนวดังเดียวกันต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

* ตัวอย่างการคำนวณ แสดงได้ดังภาคผนวก ข-8

ภาพที่ 4-34 ผลของน้ำหนักโมเลกุลของโคโคซาน ต่อปริมาณเถ้าของส่วนตะกอน

ตารางที่ 4-12 สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างค่าจากการทดลองและค่าจากการทำนาย

	NTU	NTUCal	n	nCal	SS	SSCal	TDS	TDSCal	TSS	TSSCal	Protein	ProteinCal
NTU	1.000	0.583*										
NTUCal	0.583*	1.000										
n			1.000	0.670*								
nCal			0.670*	1.000								
SS					1.000	0.828*						
SSCal					0.828*	1.000						
TDS							1.000	0.961*				
TDSCal							0.961*	1.000				
TSS									1.000	0.851*		
TSSCal									0.851*	1.000		
Protein											1.000	0.940*
ProteinCal											0.940*	1.000

* หมายถึง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)